

ת"פ 22709/12/21 - מדינת ישראל נגד רוני אלמשעלי, אביחי עמר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 22709-12-21 מדינת ישראל נ' אלמשעלי (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. רוני אלמשעלי (עציר)

2. אביחי עמר (עצור בפיקוח)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיכאל יפרח

ב"כ נאשם 1: עו"ד אבי קורונל (מטעם הסנגוריה הציבורית)

הנאשם באמצעות הליווי

נזר דין לגבי נאשם 1

ההליך וכתב האישום

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע, על סמך הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות בנשק (החזקה), לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); עבירות בנשק (החזקה), עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא+29 לחוק העונשין; וניסיון לסחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2)+25 לחוק העונשין.

הודאת הנאשם ניתנה לאחר תיקון כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון. אותו הסדר לא כלל הסכמה לגבי

העונש והוסכם כי לעניין זה יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת וכי דוד משעלי (להלן: "דוד") הינו אחיו של נאשם 1.

במהלך החודשים אוקטובר-נובמבר 2021, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, החזיק נאשם 1 באקדח מסוג וולטר 0.22 מ"מ יחד עם מחסנית וכדורים במקום שאינו ידוע למאשימה. האקדח הינו כלי נשק שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם והמחסנית והכדורים הם אביזר ותחמושת לנשק.

3. כשבועיים עובר ליום 26.11.2021, מסר נאשם 1 את האקדח עם המחסנית והכדורים לדוד וביקש ממנו שישמור עליהם עבורו עד שיצליח למכור אותם. דוד נעתר לבקשתו של נאשם 1, קיבל לידיו את האקדח, המחסנית והכדורים, והחזיק בהם כשהם עטופים בבד ובתוך שקית ניילון מתחת למושב האחורי ברכב מסוג ברלינגו, ל.ז. 795-65-801 (להלן: "הרכב"), שנמצא בחזקתו מתוקף עבודתו בדואר ישראל.

4. בהמשך למתואר לעיל, נוצר קשר טלפוני בין הנאשמים, במהלכו שוחחו השניים על מכירת האקדח לנאשם 2 תמורת סכום של 17,500 ש"ח, שישולם על ידי נאשם 2 לנאשם 1.

ביום 25.11.2021, לאחר שיחות טלפוניות ביניהם בנושא העסקה שתוארה לעיל, סיכמו הנאשמים להיפגש למחרת, ביום 26.11.2021, בשעות הבוקר, בשדרות גושן בקרית מוצקין, על מנת לקדם את העסקה. סוכם ביניהם כי במהלך הפגישה נאשם 1 יראה את האקדח לנאשם 2, האחרון יצלם אותו וישלם מקדמה על חשבון העסקה, במטרה להבטיח אותה.

בעקבות הסיכום בין הנאשמים, התקשר נאשם 1 לדוד ביום 25.11.2021, עדכן אותו על אודות הסיכום עם נאשם 2, וביקש ממנו להגיע עם האקדח, המחסנית והכדורים ביום המחרת למקום המפגש שנקבע, בשעה עליה סיכמו הנאשמים.

5. בתאריך 26.11.2021, בשעה 09:45, הגיע דוד למקום כשהוא מוביל את האקדח, המחסנית והכדורים ברכב. דוד עצר את הרכב, יצא ממנו והתרחק מהמקום, תוך שהוא מותיר את הרכב מונע עם האקדח, המחסנית והכדורים בתוכו. מיד לאחר מכן הגיעו הנאשמים למקום ונכנסו לרכב, כאשר נאשם 1 התיישב במושב האחורי ונאשם 2 התיישב במושב הקדמי. נאשם 1 אחז באקדח עם המחסנית והכדורים ושאל את נאשם 2 אם יש לו זוג כפפות שישימשו אותו לאחיזה באקדח. משהשיב לו נאשם 2 בשלילה, הציע לו נאשם 1 להניח על ידו גרב.

6. בשלב זה נכנסו בלשים לרכב, עצרו את הנאשמים ותפסו את האקדח, המחסנית והכדורים במושב האחורי.

ראיות לעונש

7. במסגרת הראיות לעונש, הציגה המאשימה את גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (מע/1), ממנו עולה כי לחובתו לא פחות מ-35 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ורכוש. בגין חלק מהרשעותיו הקודמות ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם הגנה על חיי אדם, שלומה, ביטחונה ורכושו.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, נטען כי למעשיו של הנאשם קדם תכנון, שכלל תיאום מחירים בין המעורבים ויצירת "תכנית עסקית" לביצוע העסקה בנשק. חלקו של הנאשם באותה עסקה היה מרכזי ופעיל, באשר הוא המוכר והוא זה שדאג להחביא את הנשק ולהביאו לצורך ביצוע העסקה, ובלעדיו לא היה יוצא ניסיון העסקה אל הפועל.

בנוסף, צוין כי הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו הוא ברור, שכן לא ניתן לדעת להיכן היה מגיע כלי הנשק ואיזה שימוש היה נעשה בו אילו הצליחו הנאשמים להשלים את העסקה. נאמר כי עבירות האלימות בהן נעשה שימוש בנשק לא היו מבוצעות כמעט אלמלא קיומה של תופעת ההחזקה הבלתי חוקית של נשק. תופעה זו, שהפכה למכת מדינה של ממש, מחייבת תגובה עונשית הולמת מצד בתי המשפט, על מנת למגרה.

9. לאחר שהפנתה לפסיקה המלמדת לשיטתה על מדיניות הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הולם בטווח שבין 5 ל-8 שנות מאסר.

10. בגדר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה את הודאתו של הנאשם, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. מאידך, ביקשה להתחשב בעברו הפלילי המכביד. נטען כי עניין לנו בנאשם הנעדר מורא מהחוק, ששב ומבצע עבירות חרף עונשי מאסר רבים בהם נשא בעבר, וכי את העבירות נשוא תיק זה ביצע הנאשם זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר.

המאשימה הפנתה בנוסף לתיקון 140 לחוק העונשין, הקובע עונש מזערי בגין עבירות בנשק. הגם שתיקון זה אינו חל בענייננו, הודגש כי הוא משקף את יחסה של החברה לעבירות הללו ואת הצורך להילחם בהן.

בנסיבות, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש בחלק העליון של מתחם הענישה לו עתרה, מאסר מותנה מרתיע וקנס.

11. בפתח טיעוניו לעונש הפנה ב"כ הנאשם לתיקון המשמעותי שהוכנס בכתב האישום. נטען כי העבירות בהן הורשע הנאשם נמצאות ברף הנמוך במדרג החומרה של עבירות הסחר בנשק, שכן מדובר בענייניו בנשק אחד - אקדח, שפוטנציאל הקטילה שלו נמוך ביחס לנשקים מסוגים אחרים. עוד ביקש הסנגור להביא בחשבון לקולא את העובדה שהנאשם לא נסע לשטחים או עמד בקשר עם גורמים עוינים מבחינה ביטחונית או לאומנית במסגרת ביצוע העבירות.

12. הסנגור הדגיש בנוסף את העובדה שהנאשם הורשע בעבירה של ניסיון לסחר בנשק, שנסיבותיה בענייניו חמורות פחות מאשר במקרים אחרים. נטען כי אפילו לא היו מגיעים השוטרים ועוצרים את הניסיון לעסקה בין הנאשמים, עסקה זו לא הייתה מתבצעת, שכן נאשם 2, שהיה מעוניין בנשק, הגיע על מנת לצלם אותו והכסף בעבורו לא הועבר. העובדה שהכסף שנתפס מידי נאשם 2 במהלך האירוע הוחזר לו בהסכמת המאשימה, מלמדת שגם לשיטתה כסף זה לא היה קשור לעסקת הנשק.

13. לאחר שהפנה לפסיקה המלמדת לשיטתו על מתחם העונש ההולם, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה שנע בין 15 ל-24 חודשים, בציינו כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה תואמת את הנסיבות בענייניו.

14. בגזירת העונש בתוך המתחם, ביקש הסנגור להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 66, אב לחמישה ילדים וסב לשני נכדים, שהקשר שלו עמם רופף. נאמר כי בשנת 2018 לקה הנאשם בלבו ועבר ניתוח מעקפים. עוד ביקש הסנגור להתחשב בהודאתו של הנאשם ובכך שהלה שוהה במעצר במסגרת תיק זה מזה כשנה.

ביחס לעברו הפלילי של הנאשם, נאמר כי אמנם לחובתו עבר פלילי מכביד. יחד עם זאת, הרשעתו הראשונה היא משנת 1969, עת היה בן 13, ומאז בילה הנאשם קרוב ל-19 שנים מחייו מאחורי סורג ובריח. נטען כי הנאשם הינו דוגמה לכך שהפשע לא משתלם, שכן לאחר שחרורו מהכלא לא תחכה לו משפחה, לא יהיה לו כל רכוש ולא ייוותר לו דבר בערוב ימיו. בנוסף, הדגיש הסנגור כי אין ענייניו בעבריו נשק. לאורך כל חייו נמנע הנאשם מביצוע עבירות בנשק, ולחובתו הרשעה בעבירת נשק אחת בלבד משנת 1988, שעניינה רכישת גז מדמיע, בגינה הוטל עליו קנס.

לפיכך, סבור הסנגור כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בחציו התחתון של מתחם העונש ההולם שייקבע לגביו.

דברו האחרון של הנאשם

15. בדברו האחרון ביקש הנאשם כי בית המשפט יאמץ את טיעוניו בא כוחו והתנצל על כך שהאירוע נשוא כתב האישום קרה כפי שקרה. לדבריו, אילו ידע שישלם על כך בשנת מעצר, היה שובר לעצמו את הידיים. הנאשם הוסיף שהוא בן 66 וכי אין לו דבר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

16. קביעתו של מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית, נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, המחייב קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם לבין העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו הם הגנה על חייו, שלומו וביטחונו של הציבור וכן הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

על חומרתן של עבירות הנשק אין צורך להכביר מילים. בית המשפט עמד על כך באינספור הזדמנויות, בייחוד בשנים האחרונות, נוכח התפשטות התופעה של עבריינות בנשק לממדים עצומים הגובים מחיר שהציבור אינו יכול לשאת עוד. בפסק דין שניתן בעת האחרונה בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022), ציין כב' השופט א' שטיין כי:

"בהמשך לדברים אלה הבהרתי, בפסק הדין שניתן באחרונה בהסכמת חברי השופטים י' אלרון וי' כשר, כי הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת כאמור צריכה לחול ללא סייגים על כל נאשם בגיר באשר הוא, שכן "בטיפולנו בעבירות [נשק] מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד בכורה", ועל כן "ככלל, יעדים עונשיים אלו מוחקים מניה וביה את בקשת העברייני לשיקום [...] גם כאשר מדובר בעברייני צעיר שהסתבך לראשונה בפלילים ובקשתו לשיקום כנה ואף זוכה לתמיכתו של שירות המבחן" (ראו ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (28.7.2022)). זאת, מסיבה פשוטה: "בימים קשים אלה, השיקום שבראש מעיינינו הוא שיקום המרחב הציבורי המדמם כתוצאה מעבירות נשק בלתי פוסקות והשימוש העברייני בנשק חם" (שם). בהקשר זה אוסיף ואציין את המובן מאליו: בית משפט שמקל בעונשו של עברייני נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על כל בניה ובנותיה - מעברייני נשק".

בע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021), בהתייחסו למדיניות הענישה המתחייבת בעבירות נשק, קבע בית המשפט את הדברים הבאים:

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת-מקלע. יתירה מכך: עסקינן באיסורים על מעשי הכנה לקראת ביצועם של מעשים פליליים חמורים ומסוכנים עד-מאד, אשר נעשים באמצעות כלי ירייה ואשר כוללים איומים, תקיפה, ירי במקום מגורים, גרימת חבלה והמתה. בדרך כלל, מעשי הכנה שאינם מגיעים כדי ניסיון לעבור עבירה פלילית אינם בני עונשין; ואולם, לא כך הוא כאשר מדובר במעשי הכנה שחומרתם מגיעה כדי סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה כאחד (ראו: ש"ז פלר יסודות דיני עונשין 48-52 (כרך ב', תשמ"ז)). על מעשי הכנה כאלה נענשים בחומרה, ואין זה מקרי שעצם הרכישה או ההחזקה של כלי נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו גוררת אחריה עונש מרבי של שבע שנות מאסר, כאמור בסעיף 144(א) לחוק העונשין. עונש זה ועונשים אחרים, שחלקם חמורים אף יותר, אשר מוטלים על עברייני נשק, מהווים חלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת של החברה בנגע ששמו זילות חיי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק. [...] הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת

העברין עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק".

18. על מגמת ההחמרה ביחס לעבירות בנשק ניתן ללמוד אף מהתיקון לחוק העונשין שנכנס לתוקפו ביום 8.12.2021 ואשר נועד להחמיר בענישה, תוך קביעת עונשי מינימום לעבירות בנשק, ובכללן רכישה, החזקה, נשיאה והובלה. תיקון זה החמיר את העונש הקבוע בצדה של עבירת הרכישה של כלי נשק מ-7 שנות מאסר ל-10 שנות מאסר. כן נקבע שם כי בתקופה של שלוש שנים מיום פרסום התיקון, לא יפחת עונשו של מי שיורשע באחת העבירות המנויות בסעיף 144 לחוק העונשין מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. בנוסף נקבע כי עונש מאסר לפי אותו סעיף לא יהא כולו על תנאי, בהיעדר טעמים מיוחדים לכך.

נכון הוא שאותו תיקון אינו חל על עניינו משום שהעבירות מושא הדיון בוצעו טרם כניסתו לתוקף. יחד עם זאת, יש בתיקון האמור כדי ללמד על כך שבצוק העתים ונוכח ממדי תופעת העבריינות בנשק והמחיר הכבד שהיא גובה, נרתם אף המחוקק למלחמה למיגורה על ידי החמרת העונשים המוטלים בגינה.

19. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הבאתי בחשבון את התכנון שקדם להן ואשר כלל קשר טלפוני שהתנהל בין הנאשמים, במהלכו שוחחו השניים על מכירת האקדח לנאשם 2. כן סוכם מיקום ומועד המפגש, במהלכו אמור היה נאשם 1 להציג בפני נאשם 2 את האקדח, ועוד כהנה. תכנון זה מלמד כי לא מדובר באירוע ספונטני שנעשה תוך ניצול הזדמנות אשר נקרתה בדרכו של הנאשם, אלא במעשה מחושב שתוכנן היטב מתוך כוונה לבצע ולהשלים את המעשה העברייני.

עוד במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הבאתי בחשבון את סוג הנשק מושא כתב האישום - אקדח מסוג וולטר 0.22 מ"מ עם מחסנית וכדורים. בהיבט זה, לא מדובר בכלי נשק המצוי במדרג הגבוה ביותר של חומרה ומסוכנות.

20. באשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, אמנם האקדח נתפס על ידי אנשי המשטרה ובכך נחסך נזק גדול שעלול היה להיגרם אילו המשיך האקדח להתגלגל לידיים עברייניות. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון בעת בחינת שאלת הנזק שתי נקודות. ראשית, יש ליתן את הדעת למשאבים אותם השקיעה משטרת ישראל במטרה לחשוף את העסקה מושא כתב האישום. כניסתם של הבלשים לרכב בו היו מצויים האקדח, המחסנית והכדורים לא הייתה אקראית ויש להניח כי קדמו לה פעולות חקירה ובילוש שהובילו לסיכול העסקה. שנית, יש להביא בחשבון את הנזק הפוטנציאלי החמור שעלול היה להיגרם מאותן עבירות, לו נעשה שימוש בנשק. בע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' אמון (6.11.2022) נאמר כי עבירות בנשק "טומנות בחובן פוטנציאל פגיעה בחיי אדם ובשלמות גופו, ומסכנות את שלום הציבור והסדר הציבורי בכללותו... חומרתן הרבה של עבירות מסוג זה מתעצמת, בין היתר, משום החשש שישמשו בסיס לביצוע פעילות טרור או פעילות עבריינית... בנוסף, כפי שצוין בעבר, עבירות בנשק במדינת ישראל הפכו זה מכבר ל'מכת מדינה' ומשכך קיים צורך בענישה מחמירה אשר תגביר את ההרתעה מפני ביצוען".

בע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.2022), עמד בית המשפט על הנזקים הכבדים הנגרמים מעבירות בנשק, בציינו כי:

"רבות דובר ונכתב על השימוש הנרחב שנעשה בחברה בישראל בכלל ובמגזר הערבי בפרט, בנשק בלתי חוקי. חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיו ההרסניות בדמות גרימת נזקים בגוף ובנפש לאזרחים תמימים, ופגיעה ממשית בביטחונם האישי וברווחתם. לא פעם עמד בית משפט זה על הצורך בענישה מרתיעה ומחמירה על מנת למגר תופעה זו, וכפי שקבעתי במקרה אחר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28(2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת..."

בהתאם לזאת, וכחלק מתפקידו של בית המשפט בביעורן של תופעות קשות אלו, קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על כל חוליות השרשרת העבריינית - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי."

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של סחר בנשק מלמדת כי בית המשפט החמיר בשנים האחרונות את הענישה, במידה ניכרת, כלפי כל מי שעוסק במכירה או רכישה של נשק באופן בלתי חוקי. להלן דוגמאות אחדות.

בע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' אמן (6.11.2022) שהוזכר לעיל, דובר על מי שהורשע בעבירה של החזקה, הובלה ונשיאה של נשק, החזקה ונשיאה של נשק (שתי עבירות) וסחר בנשק שלא כדין (שלוש עבירות). בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 4 שנות מאסר לצד עונשים נלווים, וערעור המדינה על קולת העונש התקבל באופן שעונש המאסר הוחמר והועמד על 5 שנות מאסר לריצוי בפועל. בפסק דינו ציין בית המשפט העליון כי היה מקום לתת משקל משמעותי יותר לצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות בנשק נוכח הנסיבות החמורות שמתוארות בכתב האישום. נסיבותיו של אותו מקרה אמנם חמורות בהרבה מענייננו, אך יש בפסק הדין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הרציפה בה נוקט בית המשפט, כחלק מן המאבק המתמשך כנגד התפשטות התופעה של עבירות בנשק.

בע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.21), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב, אשר הורשע בעבירות נשק (רכישה והחזקה), לאחר שביקש לרכוש אקדח, תחמושת ולבנת חבלה, וזאת מאדם אשר נעצר בדרכו ונשא עליו את כלי הנשק הנ"ל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המשיב 18 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בית המשפט העליון קיבל את

ערעור המדינה, והעמיד את עונשו של המשיב על 3 שנות מאסר, זאת לאחר שנקבע כי גזר הדין שניתן עומד בסתירה למדיניות ההחמרה עם עברייני הנשק לסוגיהם; וכי רק בנסיבות חריגות ביותר יהא ניתן להסתפק בעונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 3793/20 מורייחי נ' מדינת ישראל (23.11.20), נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירה של ניסיון לעסקה אחרת בנשק, שעה שקשר עם אחרים קשר לביצוע מכירה והעברה של אקדח ומחסנית תואמת. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה על תקופה שבין 18 ל- 52 חודשי מאסר, וגזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בית המשפט העליון דחה את הערעור, תוך שציין שענישה מחמירה נדרשת לכל חוליה בשרשרת של עבירת הסחר בנשק.

בע"פ 4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.17), הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בנשק וכן החזקה ונשיאה. באותו מקרה מכר הנאשם (בשתי הזדמנויות) לסוכן משטרתי אקדח יריחו ורובה צייד. על הנאשם, שהינו בעל עבר פלילי, הוטל עונש של 45 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט המחוזי קבע שני מתחמים של 5-2 שנות מאסר (כל אחד). ערעור הנאשם על חומרת העונש שנגזר עליו נדחה על ידי בית המשפט העליון.

בע"פ 7317/13 חג'אב נ' מדינת ישראל (19.5.14) אישר בית המשפט העליון את גזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי, בו נקבע מתחם ענישה בגין אישום של סחר בנשק שלא כדין- אקדח מסוג "ברטה" ביחד עם מחסנית - הנע בין שלוש שנות מאסר בפועל לחמש שנות מאסר בפועל.

בע"פ 7552/14 יוסף אגבריה נ' מדינת ישראל (23.6.15), גזר בית המשפט על הנאשם 32 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם שם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחר בנשק (בצוותא) - מכירת אקדח לסוכן משטרתי סמוי, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ואיומים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירת הסחר בנשק יחד עם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא מצא עילה להתערב בגזר הדין ודחה את הערעור.

22. אף בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה נוקט בית המשפט מדיניות של החמרה. יחד עם זאת, הענישה תלויה מטבע הדברים בנסיבות הפרטניות של כל מקרה ומקרה, לרבות כמות הנשק, סוגו, נסיבות החזקתו, הובלתו ונשיאתו ומאפייניו האישיים של המבצע, לרבות עברו הפלילי וסיכויי שיקומו. להלן דוגמאות מהפסיקה מהשנים האחרונות:

בע"פ 3728/22 מסאלחה נ' מדינת ישראל (9.8.2022) נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירת סיוע לנשיאה והובלה של כלי נשק ללא רישיון, נשיאה והובלה של כלי נשק ללא היתר ועבירת סיוע לירי מנשק חם. באותו מקרה מדובר היה במי שנסע יחד עם אחר, כשהוא נוהג ברכב והאחר לידו, ותוך כדי נסיעה הוציא האחר את ידו מהחלון הקדמי של הרכב וירה ירייה אחת מאקדח מסוג FN. המערער באותו מקרה המשיך בנסיעה קצרה ולאחר מכן עצר את הרכב בצד הדרך, ובשלב זה הגיעו אנשי המשטרה, ערכו חיפוש ברכב ותפסו את האקדח ובנוסף 15 כדורים בקוטר 9 מ"מ בכיס מכנסיו של המערער. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, אשר ציין כי אין כל מקום להמעיט בחומרת מעשיו של המערער, שסייע לחברו לשאת ולהוביל אקדח ללא רישיון ואף לבצע ירי.

בע"פ 5765/20 אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.3.2021) נדון עניינם של מערערים שנשאו והובילו ברכב שני אקדחים, כשבכל אקדח מחסנית מלאה. כאשר סימנו להם שוטרים לעצור, המשיך הנהג בנסיעה קצרה ולאחר שעצר את הרכב יצא חברו מהרכב, רץ אל עבר חצר סמוכה ושם השליך את האקדחים והמחסניות. בית המשפט המחוזי הטיל על כל אחד מהם 18 חודשי מאסר בפועל הגם שמדובר בצעירים נעדרים עבר פלילי. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

בע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2021) נדון ערעורו של מי שהורשע בעבירות של נשיאה, הובלה והחזקה של נשק. באותו מקרה נהג המערער כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ריקה וכן מוביל נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ על גופו. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, הנעדר כל עבר פלילי, מאסר בפועל למשך 12 חודשים לצד ענישה נלווית, תוך שהתחשב בעובדה כי האקדח לא היה תקין. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש בצינו כי העונש הנו על הצד המקל.

בע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (27.5.2021) מדובר היה במי שהצטייד באקדח אוויר, בו בוצעו שינויים המאפשרים ירי תחמושת ובו כדורים תואמים. המערער נתפס בחצר המצויה בקרבת ביתו, בשעת לילה מאוחרת כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. בית המשפט המחוזי גזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש בצינו כי למערער אמנם עבר פלילי בעבירות אלימות והוא אף ריצה מאסר בעבר, אולם מדובר במי שהרשעתו האחרונה היא מלפני כעשור, ובנסיבות אין ליתן משקל רב לנקודה זו. לצד זאת נקבע כי העבירה של החזקת נשק היא חמורה והפכה למכת מדינה וכי נסיבות העבירה מצביעות על מסוכנות הדורשת הטלת עונש מאסר חרף ניצני השיקום שהתגלו אצל המערער.

בע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019) נדון עניינו של צעיר נעדר עבר פלילי שהורשע בנשיאת אקדח ומחסנית תואמת, אותם רכש יחד עם חברו זמן קצר קודם שנעצר על ידי המשטרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שנע בין 12-40 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 16 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

בע"פ 4215/18 ח'טיב נ' מדינת ישראל (8.7.2018) נדחה ערעורו של צעיר שהורשע בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת בהיותו בן 18 וחמשה חודשים. המערער שהה בסמטה סמוכה לחצר ביתו כשהוא נושא על גופו אקדח טעון בארבעה כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 15-36 חודשי מאסר וגזר על המערער עונש של 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה, כאמור, על ידי בית המשפט העליון.

בע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (27.1.2021) נדון ערעורו של מי שהורשע בנשיאת נשק. מדובר במי שיצא מפתח ביתו של שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעבור מספר דקות פרק אותו והעביר אותו לאחר. בית המשפט המחוזי גזר על המערער, בעל הרשעות בעבירות נשק ומי שריצה בעבר מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

23. בשנים לב לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בענייננו ומידת הפגיעה בהם, ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ונכח מדיניות הענישה הנוהגת כפי שנסקרה לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 - 60 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

גזירת העונש בתוך המתחם

24. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ראיתי להביא בחשבון את הודאתו המגלמת בחובה נטילת אחריות מצדו על מעשיו ואשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר.

25. מנגד נתתי דעתי לעברו הפלילי העשיר של הנאשם החובק לא פחות מ 35 הרשעות קודמות בשלל עבירות, שמרביתן עבירות רכוש. לחובת הנאשם הרשעה אחת בעבירת נשק מלפני שנים רבות. יחד עם זאת אין בכך כדי להקהות מחומרת רישומו הפלילי. מדובר במי שאימץ לעצמו דרך חיים עבריינית וריצה מאסרים רבים לפרקי זמן ממושכים. בגין הרשעתו האחרונה נדון הנאשם למאסר בן 9 חודשים ממנו השתחרר אך זמן קצר לפני הסתבכותו בעבירות מושא ענייננו. יש בכך כדי ללמד כי חרף המאסרים אותם ריצה הנאשם, הוא אינו משכיל, למרבה הצער, ללמוד את הלקח ולחדול מדרכו העבריינית.

26. לסיכום, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 26.11.2021.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך שלוש שנים ממועד שחרורו עבירת נשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' חשוון תשפ"ג, 24 נובמבר 2022, במעמד הנוכחים.